

Svenska kyrkan har sålt ut den profetiska röst som behövs för kritiken av den sekulära statens nedskärningar i det internationella arbetet

REPLIK

I KT 31/32 lyfter företrädare för Svenska kyrkans största nomineringsgrupp i två separata debattartiklar vikten av kyrkans internationella uppdrag.

Missionsuppdraget, att ”gå ut med evangeliet” i ord och handling, hör till kyrkans väsen. Svenska kyrkan är en del i den världsvida kyrkan, vars kallelse inte begränsas av våra församlingars/pastorats eller lands gränser. Vi står i ett drygt 100-årigt internationellt samarbete med kyrkor och partners runt om i världen, partners som oftast verkar i en kontext av nöd, utsatthet och förföljelse vi knappast kan föreställa oss omfattningen av. Svenska kyrkan bär en kallelse och ett ansvar att i tro och solidaritet dela glädje, bördor – och resurser – med dem som lever i en verklighet så oerhört mycket mer utsatt än vår egen. Om detta bör det inte finnas något tvivel bland kyrkans förtroendevalda.

Tyvärr väljer debattörerna att göra partipolitik av sitt ärende i sina artiklar. Vad man däremot väljer att inte vidkännas är kyrkomötets i vår mening horribla beslut att minska anslaget till det internationella arbete kyrkan bedriver genom Act Svenska kyrkan. Kyrkomötet har ju beslutat att över ett fåtal år minska anslaget från 100 miljoner kronor per år till 15. En minskning på 85 procent!

Act Svenska kyrkan och dess volontärer gör redan idag ett stort arbete med insamling, och givarna har frimodigt ställt resurser till förfogande. Att insamlingen helt plötsligt skulle öka med 85 miljoner kronor enbart för att kompensera för kyrkomötets beslut kan inte annat än betraktas som fria fantasier. Istället blir effekten att det internationella arbetet kommer att begränsas och skäras ned – vilket får direkta och (utan överdrift) katastrofala följder för ”dessa mina minsta”.

Åtminstone två av debattörerna sitter själva med i kyrkomötet. Hur har ni själva resonerat när ni samtidigt skriver att ”Socialdemokraterna i Svenska kyrkan kommer aldrig att överge vårt engagemang för internationell solidaritet”? Gick diskussionens vågor höga när budgeten skulle klubbas, eller var det någon som överhuvudtaget opponerade sig? Någon större debatt

verkar det inte ha varit, baserat på den närmast obefintliga informationen till kyrkans medarbetare och internationellt engagerade om det tagna beslutet. Vi är medvetna om att prioriteringar måste ske, men att en av världens rikaste kyrkor inte anser sig ha råd att upprätthålla en anständig nivå på det internationella arbetet är en skam.

På tal om prioriteringar: Samma kyrkomöte anslog 400 miljoner kronor (dvs lika mycket som sammanlagt drygt 26 års internationella anslag blir) till att renovera kyrkokansliet i Uppsala. Så länge den här typen av beslut fattas av vårt eget kyrkomöte har Svenska kyrkan sålt ut den profetiska röst som behövs för kritiken av den sekulära statens nedskärningar i det internationella arbetet. Hur var det nu med flisan och bjälken?

Kristian Lillö

Kyrkoherde Helsingborgs pastorat/Kontraktspastor Helsingborgs kontrakt

Tomas Andersson

Ekonomichef med internationellt verksamhetsansvar Helsingborgs pastorat